



2.

1. Heidi Lysmä ja taustalla Teija Jokiranta keskittyneenä kaavojen saloihin.
2. Opettajamme Pauliina Lyytikäinen
2. Iija Ignatiw tarkkana tutki tuleekohan tästä nyt yhtään mitään... Kyllä tuli.

Ihan omat sopivat pöksyt!

Helsingissä pidettiin yhteistyössä Mannerheimin Lastensuojeluliiton Kivikon yhdistyksen kanssa halukkaille helsinkiläisille yhdistysten jäsenille kurssi, jonka aikana teimme itsellemme sopivia kaavoja erilaisia vaatteita varten Kivenkolon asukastalossa.

Kurssin rahoitus järjestettiin pääasiallisesti OK-opintokeskuksen kautta MLL:n avulla, sekä Helsingin Kaupungin myöntämistä vertaistukirahoista. Mukana kurssilla oli yhteensä n.15 henkilöä, osa kävi hakemassa vain tiettyä vinkkiä tai kaavaa, osa seurasi opetusta herkeämättä. Jollekin ompeleva tuttu tuli yhdessä tekemään sopivaa kaavaa, toinen tuli tekemään pitkälle tyttärelleen sopivia housuja. Emme halunneet järjestää pakko-tahtista kurssia, vaan etenimme toiveiden mukaan jouhevasti.

Kurssin vetäjänä toimi *Pauliina Lyytikäinen*, vaatealan opintoja viimeistelevä

opiskelija Roihuvuoren ammattikoulusta. Eipä ollut Pauliina ennen moista kirjoa erikokoisissa ihmisissä nähnyt, mikä toi lisähaastetta opetukseen. Nyt emme ihmettele miksi erikoiskokoisille eivät kaupan vaatteet sovi, emmekä sitä, että harva vaatteita tekevä yritys ymmärtää sovittamatta erikoiskokoisten tarpeet ja tarvitsemat muutokset. Saksalainen kaavasysteemi tuotti osin aivan kummallisia virityksiä kunkin omista lähtökohdista riippuen, mutta joillakin se melkein toimi - kenellekään ei suoraan. Kaikilla jouduttiin tekemään muutoksia. Kellä oli paksumpi oikea jalka, kellä pitkä peppu tai jalat, lyhyt selkä, toisella vyötärö kapea kuin tiimalasi, toisilla sitä saa met-sästää, samoin kuin lantiota tai rintavarustusta. Meitä tosiaan oli joka lähtöön. Kaikki saimme sopivat peruskaavat vä-sähty, sekä tehtyä sovitussmallit, joiden avulla kokeiltiin toimivuus. Pauliina ahkerasti sovittelee meille vaatteita, ja antoi mukavia neuvoja pukeutumiseen yleensäkin. Vinkkejä siitä, minkä pituinen hame, tai minkä levyiset housut kellekin sopivat kaula-aukoista puhumattakaan.

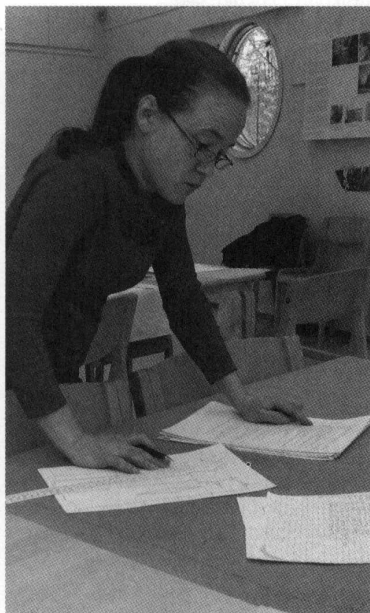
Naurua riitti vaikka muille jakaa. Ketään ei harmittanut omat mitat, joista saa päänsärkyä normaalisti vaateostoksilla itsesyytöksistä puhumattakaan. Jokainen meistä on ihan oikean kokoinen oma itsensä, eikä sitä tarvitse miksiäkään muuttaa. Välillä tuntui epikseltä, kun pienet saivat suit saivat pikkuruisen hameensa vä-sähty isompien venytellessä pitkin pöytiä omiensa kanssa. Joillakin housut vaativat useamman pöydän tilan, joillakin yhdelle pöydälle mahtui kaikki. Toiset konttasivat pöydillä ja toiset lattialla tarpeen mukaan.

Välillä mietittiin, että oikeastaan kangaskauppaan pitäisi mennä aiesopimuksen kanssa. Housukangasta myytisiin tarpeen mukaan tietyllä hinnalla, eikä metrihinnalla, sillä eihän isolla ole suurempi palkka ja samaan tarpeeseen ne housut menevät. Mielenkiintoinen ajatus sinän-

sä, ja toisi palkkatasa-arvoa. Tosin erikoisissa vaatteissa ostettuna materiaalin osuus kokonaishinnasta on pienempi, koska itse työ maksaa kutakuinkin yhtä paljon, joten eivät pienikokoiset ole tässä asiassa paljoakaan sen onnellisempia.

Toivottavasti saamme mahdollisuuden joskus järjestää jonkun muunkin kurssin. Yhteistyötä muiden toimijoiden kanssa tarvitaan, sillä meillä ei ole varaa esim. OK-opintokeskuksen jäsenyyteen. Tämä kurssi ainakin tuli tosi tarpeeseen. Vihdoin saimme jotain konkreettista hyvää itsellemme aikaiseksi. Nyt varmaan moni kurssilaisista onkin käynyt hypistelemässä ja ostamassakin ihania kesäpel-lavia uusia vaatteita varten. Kerrankin sopivien vaatteiden, mikäli ompelutaidot ovat hallussa. Ja jos ei ompelu suju, niin antamalla hyvän peruskaavan ompelijalle tämäkin säästää paljon työaikaa kuosittelemalla sopivan vaateen asiakkaalle.

Kiitoksia kaikille kurssilaisille ja Pauliinalle mukavista hetkistä! *LL-E*



3.